του Δημήτρη Τσιριγώτη

Συνάδελφοι φοβάμαι. Φοβάμαι ότι δεν θα μπορούμε για πολύ καιρό ακόμα, να προσφωνούμε ο ένας τον άλλον με αυτή τη γλυκιά λέξη. Συνάδελφοι.

Ίσως κάποιοι θορυβηθείτε πολύ με αυτά που θα διαβάσετε παρακάτω .Δεν είναι αυτός ο στόχος μου. Δεν μου αρέσει όμως να βλέπω ένα πολύ μεγάλο μέρος των συναδέλφων μου να είναι ανενημέρωτο ή να αδιαφορεί ή να απωθεί ένα τόσο σοβαρό γεγονός που λαμβάνει χώρα στα σχολεία αυτή τη περίοδο. Μιλάω φυσικά για τις τρεις μορφές αξιολόγησης (αξιολόγησης των μαθητών, της αυτό-αξιολόγησης των σχολικών μονάδων και της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών) που οι εμπνευστές τους προσπαθούν τόσο πολύ να μας πείσουν ότι και καμία σχέση δεν έχουν μεταξύ τους αλλά και ότι είναι αθώες διαδικασίες για τις οποίες δεν υπάρχει κανένας λόγος ανησυχίας για τους εκπαιδευτικούς .Φυσικά ψεύδονται και σας παραθέτω αμέσως τις αποδείξεις.

ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΤΩΝ Η.Π.Α ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΑΤΡΙΧΙΑΣΤΙΚΕΣ ΟΜΟΙΟΤΗΤΕΣ ΜΕ ΤΗΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Πρέπει να καταλάβουμε ότι εμείς μόνοι μας ανοίγουμε τη «κερκόπορτα» του δημόσιου σχολείου ,όπως κάνανε και οι Αμερικανοί συνάδελφοί μας πριν από αρκετά χρόνια .Τώρα είναι πλέον πολύ αργά για εκείνους. Για εμάς όμως υπάρχει ακόμη ελπίδα.

Θα σας αναφέρω μερικές **ανατριχιαστικές ομοιότητες που υπάρχουν μεταξύ της**

Αξιολόγησης –Αυτό-αξιολόγησης στα ελληνικά σχολεία και του αντίστοιχου προγράμματος στα σχολεία των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Και στις ΗΠΑ το πρόγραμμα ξεκίνησε ως φιλόδοξο και πολλά υποσχόμενο και αγκαλιάστηκε στην αρχή από το μεγαλύτερο μέρος της αμερικανικής εκπαιδευτικής κοινότητας και του αμερικανικού λαού. Έφερε τον τίτλο **«Λογοδοσία των σχολείων»**(accountability) και το ¨τυρί στη φάκα¨ ήταν ότι έδινε το δικαίωμα στους γονείς της επιλογής του σχολείου του παιδιού τους. Σήμερα μερικά χρόνια μετά οι πιο πολλοί μιλάνε για την καταστροφή του δημόσιου αμερικανικού σχολείου. Ακόμα και η εμπνευστής του όλου σχεδίου ,και τότε υφυπουργός Παιδείας των ΗΠΑ Diane Ravitch ,σήμερα καταδικάζει κατηγορηματικά το εγχείρημα αυτό. Μάλιστα θεωρεί ότι το αποτέλεσμα της μεταρρύθμισης στην οποία ηγήθηκε ήταν το «σχολείο της αγοράς» που πλέον αποδοκιμάζει μετά βδελυγμίας. Δώστε βάση λοιπόν στα παρακάτω και αναρωτηθείτε αν σας θυμίζουν κάτι. Και μην ξεχνάτε πόσοι Έλληνες πολιτικοί είναι διαπιστωμένα υπέρ του Αμερικανικού Ονείρου.

Οι ομοιότητες

Α)Στην Ελλάδα το πρόγραμμα εντάσσεται στα πλαίσια της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης με το ηχηρό τίτλο «Πρώτα ο Μαθητής-Νέο σχολείο». Στις ΗΠΑ η αντίστοιχη μεταρρύθμιση που ξεκίνησε από τον GeorgeW. Bushτο 2002 ονομάστηκε NCLB (NoChildLeftBehind). Όλα, και στις δύο περιπτώσεις, γίνονται για το καλό των παιδιών, δηλαδή. Σύμπτωση θα μου πείτε. Πάμε παρακάτω.

Β) Το πρόγραμμα NCLB προέβλεπε ότι οι μαθητές κάθε χρόνο θα υποβάλλονταν σε σταθμισμένες εξετάσεις με χρήση τράπεζας θεμάτων μόνο στα μαθηματικά και στη γλώσσα για να διαπιστωθεί η πρόοδος τους. Στην Ελλάδα οι μαθητές και στις τρεις τάξεις του Λυκείου θα υποβάλλονται πλέον σε παρόμοιες εξετάσεις .Θα μου πείτε όμως ότι εδώ θα δίνουν όλα τα μαθήματα .Ναι αλλά η έμφαση δίνεται πάλι στα μαθηματικά και στη γλώσσα όπου για να προβιβάζονται οι μαθητές θα πρέπει να έχουν πιάσει τη βάση (10) ενώ στα υπόλοιπα μαθήματα απαιτείται μόλις ο βαθμός 8. Σύμπτωση ξανά.

Γ)Ποιος όμως ήταν ο βασικός λόγος που προέβαλε το πρόγραμμα NCLB για να δικαιολογήσει τις εξετάσεις στα μαθηματικά και στη γλώσσα; Την κάλυψη της ύλης από τους μαθητές. Τι προβάλει η ηγεσία του ελληνικού Υπουργείου Παιδείας για να δικαιολογήσει τις παρόμοιες αυτές εξετάσεις με τη χρήση τράπεζας θεμάτων ;Μα τι άλλο ;Να αναγκάζονται οι εκπαιδευτικοί να καλύπτουν όλη την ύλη των μαθημάτων και όχι μόνο μέρος αυτής ,όπως το συνηθίζουν .Πολλές οι συμπτώσεις ,δεν νομίζετε;

Δ)Τι προβλέπει όμως το πρόγραμμα NCLB για τα σχολεία που οι μαθητές τους δεν έχουν καλές επιδόσεις στις εξετάσεις των μαθηματικών και της γλώσσας. Καταρχάς χαρακτηρίζονται ως «αποτυχημένα σχολεία» .Το 2009 το 35% των σχολείων των ΗΠΑ που συμμετείχαν στο πρόγραμμα χαρακτηρίστηκαν ως τέτοια. Τι απέγιναν αυτά σχολεία ; Είτε έκλεισαν είτε ιδιωτικοποιήθηκαν(επιβολή διδάκτρων). Και στις δυο περιπτώσεις ,πάντως είχαμε χιλιάδες απολύσεις καθηγητών οι οποίοι , και με τη σύμφωνη γνώμη του Προέδρου Ομπάμα , θεωρήθηκαν οι βασικοί υπαίτιοι της αποτυχίας των μαθητών. Βέβαια στις ΗΠΑ εδώ και αρκετά χρόνια οι εκπαιδευτικοί δεν έχουν οργανική θέση σε κάποιο υπουργείο αλλά στο σχολείο στο οποίο εργάζονται ,οπότε οι απολύσεις είναι μια απλή διαδικασία. Δεν θα πρέπει όμως να ξεχνάμε ότι και στην Ελλάδα φάνηκε να επιχειρείται κάτι ανάλογο με την εγκύκλιο του Υπουργείου Παιδείας που προβλέπει οργανική θέση για κάθε εκπαιδευτικό στο σχολείο που ανήκει ανεξαρτήτου αριθμού ωρών .Αυτή η εγκύκλιος ,για κάποιο λόγο που μας διαφεύγει , δεν έχει ενεργοποιηθεί ακόμα αλλά ο υπουργός Παιδείας μας την υπενθύμισε σε πρόσφατη συνέντευξή του λέγοντας χαρακτηριστικά ότι «αποσυνδέσαμε την οργανικότητααπό τις ώρες διδασκαλίας».

Το μεγάλο όμως ερώτημα είναι το εξής: τι επιπτώσεις υπήρξαν στα σχολεία των ΗΠΑ με την προοπτική της αξιολόγησής τους και της κατηγοριοποίησης τους σε «επιτυχημένα» ή «αποτυχημένα»; Η αλήθεια είναι ότι έγιναν περίεργα πράγματα γιατί ο τιμωρητικός χαρακτήρας και ο πανικός είναι πολύ κακός σύμβουλος. Σχεδόν σε όλα τα σχολεία που συμμετείχαν στο NCLB τα οποία σε απλή μετάφραση λέγονται «καταστατικά» παρουσιάστηκαν τα εξής κοινά φαινόμενα :

1)ένα μεγάλο ποσοστό των μαθητών που έφτανε και το 50% εγκατέλειψε το σχολείο πριν ολοκληρώσει τις σπουδές τους , μη αντέχοντας τη πίεση και τον ανταγωνισμό που καλλιεργήθηκε κυρίως από τους καθηγητές που αγωνιούσαν για τις επιδόσεις των μαθητών τους αφού από αυτές θα κρίνονταν και το δικό τους εργασιακό μέλλον . Μάλιστα φτάνουν στο σημείο να συμβουλεύουν τους αδύναμους μαθητές να εγκαταλείψουν το σχολείο καλλιεργώντας έτσι ένα άκρως ελιτίστικο περιβάλλον από «μαθητές γεννημένους νικητές» όπως χαρακτηριστικά έλεγαν.

2)Στα πιο πολλά σχολεία διδάσκονταν σε υπερβολική ποσότητα τα μαθηματικά και η γλώσσα (αφού μόνο σε αυτά θα υπήρχαν εξετάσεις) και χρησιμοποιήθηκε μεγάλο μέρος των χρημάτων του σχολείων στην κατασκευή τεστ προσομοίωσης για τις κρίσιμες εξετάσεις στα μαθηματικά και τη γλώσσα. Όλα αυτά βέβαια εις βάρος των υπόλοιπων μαθημάτων που πλέον δεν υπήρχε κανένα κίνητρο να διδάσκονται (οι καλές τέχνες, οι θετικές επιστήμες, η ιστορία, η λογοτεχνία, η γεωγραφία, η πολιτική αγωγή, οι ξένες γλώσσες, η σωματική

αγωγή). Έτσι οι μαθητές είχαν μονόπλευρη ανάπτυξη σε δύο μόνο μαθήματα και ήταν τελείως ακαλλιέργητοι σε όλα τα υπόλοιπα .Αυτό το σύστημα δεν άλλαξε ακόμα και όταν τα κολλέγια των ΗΠΑ άρχισαν να διαμαρτύρονται πολύ έντονα για το επίπεδο των νέων φοιτητών. Μάλιστα ισχυρίζονταν ότι η πλειονότητα των νέων εισακτέων τους « αγνοεί βασικά στοιχεία του κόσμου που ζουν» και είναι εντελώς αμόρφωτοι. Σε σχέση με τα παραπάνω εδώ θα σας αναφέρω τον δικό μου προβληματισμό από τη πρόσφατη συνέντευξη του υπουργού Παιδείας της Ελλάδας .Ο υπουργός προαναγγέλλει αλλαγές στα σχολικά εγχειρίδια και στη διδακτέα ύλη, που θα «δομούνται με κριτήριο τι χρειάζεται ο μαθητής και όχι ο καθηγητής, για να συμπληρώσει τις ώρες του». Πολύ φοβάμαι ότι οι αλλαγές αυτές θα είναι η κατάργηση κάποιων μαθημάτων που κατά την γνώμη των ειδικών συμβούλων του υπουργού δεν τα χρειάζεται ο μαθητής και που κατά τη γνώμη τους απλά υπάρχουν για να καλύψουν κάποιοι καθηγητές τις ώρες τους.

3)Το πιο αξιοπερίεργο από όλα όμως είναι το εξής :Από τα «καταστατικά σχολεία» των ΗΠΑ ,παρά τη τόση εμμονική προετοιμασία τους για τις εξετάσεις , μόλις το 17% παρουσιάζει καλύτερες επιδόσεις των μαθητών στα μαθηματικά και στη γλώσσα από τα κρατικά σχολεία. Τα στοιχεία δόθηκαν από το NAEP («εθνικό πρόγραμμα αξιολόγησης της προόδου στην εκπαίδευση ». Αυτό δείχνει ότι η αποκλειστική ενασχόληση των μαθητών μόνο με τις εξετάσεις οδηγεί στη πλήρη μορφωτική αποτυχία.

Ο ΕΝΑΣ ΤΡΟΠΟΣ ΑΠΟΛΥΣΗΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΤΡΕΙΣ

Αρχές Ιουλίου του 2013 είχε δημοσιευθεί ένα κείμενό μου που προσπαθούσε να αποδείξει αυτό που έλεγε και ο τίτλος του :«Γιατί δεν μπορούν να γίνουν ακόμη απολύσεις μονίμων εκπαιδευτικών». Η έμφαση βέβαια ήταν στην λέξη «ακόμη». Αυτό το κείμενο λοιπόν ανέφερε ότι με βάση το Σύνταγμα : «Οι δημόσιοι υπάλληλοι που κατέχουν οργανικές θέσεις είναι μόνιμοι εφόσον αυτές οι θέσεις υπάρχουν». Αντιπαραθέτοντας το Σύνταγμα , το εδάφιο του ΜΝΗΜΟΝΙΟΥ ΙΙΙ (περί διαθεσιμότητας) και τον δημόσιο-υπαλληλικό κώδικα είχα καταλήξει ότι υπάρχουν τρεις τρόποι για να τεθεί ένας εκπαιδευτικός σε διαθεσιμότητα βάσει της κατάργησης της θέσης του. (Δεν θα σας κουράσω με τους νόμους .Όποιος θέλει μπορεί να αναζητήσει το κείμενο εκείνο όπου γράφονται όλοι οι νόμοι και οι διατάξεις αναλυτικά.)Από αυτούς τους τρεις τρόπους είχα καταλήξει σε ένα ως τον πιο πιθανό που θα επιλέξει η κυβέρνηση για να προβεί σε απολύσεις .Τους άλλους δύο τρόπους τους είχα θεωρήσει υπερβολικούς .Δεν είχα υπολογίσει όμως το που είναι αυτή η κυβέρνηση διατεθειμένη να φτάσει, το πόσο αδίστακτη είναι. Σήμερα επικαιροποιώντας εκείνο το κείμενο του 2013 θα του έδινα τον τίτλο «Τρεις τρόποι με τους οποίους μπορούν να γίνουν απολύσεις μονίμων εκπαιδευτικών».

Α Τρόπος : **Να καταργηθεί ο οργανισμός.** Για εμάς τους εκπαιδευτικούς , ο οργανισμός είναι το Υπουργείο Παιδείας . Μην βιάζεσθε να πείτε αυτό δεν γίνεται. Έτσι έλεγα και εγώ το 2013 . Αυτό που δεν μπορούσα να σκεφτώ τότε είναι ότι δεν χρειάζεται να καταργηθεί το Υπουργείο Παιδείας αλλά μόνο η υπαγωγή μας στο σε αυτό. Εδώ έρχεται να κουμπώσει ο διακαής πόθος του Υπουργείου Παιδείας να περάσουν οι οργανικές μας θέσεις στα σχολεία και να φύγουν από το Υπουργείο. Μετά ο οργανισμός στον οποίο θα ανήκουμε θα είναι το σχολείο που θα έχουμε οργανική θέση που σημαίνει ότι αν για οποιονδήποτε λόγο εμείς περισσεύουμε στο συγκεκριμένο σχολείο δεν θα τιθέμεθα στη διάθεση του ΠΥΣΔΕ ,όπως γίνεται μέχρι σήμερα, αλλά θα απολυόμαστε. Επίσης αν στο σχολείο δεν καλύπτουμε το πλήρες ωράριο αλλά μόνο μερικές ώρες θα πληρωνόμαστε μόνο για αυτές τις ώρες από το σχολείο.

Β Τρόπος : Να καταργηθεί ολόκληρος κλάδος ειδικότητας. Αυτός ο τρόπος δυστυχώς έχει ήδη εφαρμοστεί τον Ιούλιο του 2013 με την κατάργηση των ειδικοτήτων στα ΕΠΑΛ και στις ΕΠΑΣ όπου 2500 συνάδελφοί μας είχαν τεθεί σε διαθεσιμότητα. Ερμηνεύοντας τα λόγια του Υπουργού Παιδείας σε πρόσφατη συνέντευξη που έδωσε σε γνωστή εφημερίδα όπου είπε χαρακτηριστικά τα εξής : «Θα γίνουν αλλαγές στα σχολικά εγχειρίδια και στη διδακτέα ύλη, που θα δομούνται με κριτήριο τι χρειάζεται ο μαθητής και όχι ο καθηγητής, για να συμπληρώσει τις ώρες του», είναι φανερό ότι μας προετοιμάζει για την κατάργηση μαθημάτων και κατά επέκταση και των ειδικοτήτων που τα διδάσκουν.

Γ Τρόπος : **Να καταργηθούν ορισμένες μόνο οργανικές θέσεις ενός κλάδου.**Οι Νόμοι προβλέπουν ότι «Αν καταργηθούν ορισμένες μόνο θέσεις του ίδιου κλάδου, απολύονται οι υπάλληλοι οι οποίοι συγκεντρώνουν τα λιγότερα ουσιαστικά προσόντα». Εδώ λοιπόν υπάγεται η περίπτωση κατάργησης ορισμένων θέσεων κάποιας ειδικότητας και όχι ολόκληρης της ειδικότητας. Είναι πολύ απλό να καταλάβει κανείς γιατί το Υπουργείο καίγεται να εφαρμόσει την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών .Ουσιαστικά θα έχει στα χέρια της αυτό το αξιολογικό κριτήριο για να βρίσκει εκείνους με τα λιγότερα ουσιαστικά προσόντα και να τους θέτει κατά το δοκούν σε διαθεσιμότητα. Αυτός είναι και ο λόγος που δεν προχώρησε σε fasttrack διοικητική αξιολόγηση βάσει τυπικών προσόντων όπως έκανε σε άλλους οργανισμούς του δημοσίου. Ο νόμος μίλαγε για ουσιαστικά προσόντα και όχι τυπικά.

ΑΥΤΟ-ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ,ΕΝΑΣ ΟΡΟΣ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΕΦΕΥΡΕΘΕΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ

Αλήθεια ξέρετε πως ονομάζουν στη γλώσσα των οικονομικών τη διαδικασία που μια εταιρεία πηγαίνει προς πώληση και πρέπει να γίνει πιο ελκυστική στους υποψήφιους αγοραστές και ταυτόχρονα πιο ¨ελαφριά¨ σε έξοδα και σε εργατικό δυναμικό ; **Αυτό-αξιολόγηση** την

ονομάζουν. Ουσιαστικά δηλαδή ζητάνε από τους ίδιους τους εργαζόμενους να υποδείξουν εκείνοι ποιοι κατά τη γνώμη τους τομείς της εταιρείας πρέπει να κοπούν ,γιατί είναι ζημιογόνοι , και μαζί με αυτούς να απολυθούν και οι εργαζόμενοι των τομέων αυτών. Επιζητούν δηλαδή τη συνενοχή των εργαζομένων στον σφαγιασμό των συναδέλφων τους .Κατά τα άλλα η αυτό-αξιολόγηση είναι μια αθώα διαδικασία που θα βελτιώσει τη παρεχόμενη εκπαίδευση. Αν η αξιολόγηση είναι επαγγελματική σφαγή τότε η αυτό-αξιολόγηση είναι αυτοκτονία.

ΕΙΝΑΙ Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΗΝ ΑΥΤΟ-ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ;

Η σχετική με την αυτό-αξιολόγηση εγκύκλιος του Υπουργείου Παιδείας (1900089/10.12.2013), που έχει σταλεί στα σχολεία αναφέρει ρητά ότι η ανάθεση είναι θέμα συλλόγου διδασκόντων και ως εκ τούτου έγκειται στην ατομική ελεύθερη επιλογή για συμμετοχή. Μάλιστα το ΠΔ για την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου (ΑΕΕ) αναφέρει το εξής : «δεν θεωρείται αποτελεσματικό, αλλά ούτε και εφικτό να εμπλέκονται όλοι οι εκπαιδευτικοί στις διαδικασίες της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου.».Δηλαδή κάνει σαφές ότι δεν είναι όλοι οι εκπαιδευτικοί ευπρόσδεκτοι να συμμετάσχουν .Ποιοί είναι άραγε οι ευπρόσδεκτοι; Μήπως μόνο εκείνοι που είναι πρόθυμοι να καταλήξουν σε εκείνα τα αποτελέσματα που θα συμφωνούν με τις προσδοκίες του υπουργείου; Δηλαδή οι πειθήνιοι και υπάκουοι που απλά θα επιβεβαιώσουν γραφειοκρατικά τις ντιρεκτίβες του υπουργείου.

ΤΙ ΚΡΥΒΕΤΑΙ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΟΛΑ ΑΥΤΑ ;

Εδώ τα πράγματα είναι πολύ καθαρά αρκεί να μην ξεχνάμε την εφαρμοζόμενη πολιτική του Νεοφιλελευθερισμού που έχει ως βασικότερη αρχή του τη κατάργηση του δημοσίου τομέα και του κοινωνικού κράτους και την κυριαρχία και την ελευθερία των αγορών. Τότε μόνο θα δούμε ολόκληρη την εικόνα και θα διαπιστώσουμε ότι υπάρχει σύνδεση μεταξύ της αξιολόγησης των μαθητών, της αυτό-αξιολόγησης των σχολικών μονάδων και της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών .Αυτή η κρυφή σύνδεση είναι που συνθέτει το σπιράλ θανάτου του δημόσιου σχολείου.

Οι Συνέπειες

1)Η αξιολόγηση των μαθητών και η αυτό-αξιολόγηση των σχολικών μονάδων θα οδηγήσει στην **κατηγοριοποίηση των σχολείων** οπότε αρκετά από τα «αποτυχημένα» θα κλείσουν , άλλα θα συγχωνευτούν και άλλα θα ιδιωτικοποιηθούν(δίδακτρα) .Επίσης πολλοί μαθητές λόγω του εξοντωτικού χαρακτήρα του νέου σχολείου θα εγκαταλείπουν τις σπουδές ,πράγμα

που σημαίνει **μείωση του μαθητικού δυναμικού** .Πολλοί από αυτούς θα παίρνουν τον δρόμο της **κατάρτισης και της Μαθητείας** που τόσο πολύ ονειρεύεται το σημερινό υπουργείο. Τα επιτυχημένα σχολεία δεν θα επιχορηγούνται πλέον από τον κρατικό προϋπολογισμό αλλά **θα αναζητούν πόρους από ιδιώτες ,εταιρείες ,χορηγούς και δήμους .**

2) Η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών είναι απαραίτητη για να απαλλάσσεται ανώδυνα το σχολείο από τους εκπαιδευτικούς που θα πλεονάζουν αφού πλέον θα υπάρχουν λιγότερα σχολεία και λιγότεροι μαθητές. Ταυτόχρονα με την τρομοκράτησή τους θα επιβάλλεται καταστολή στις όποιες διαφορετικές φωνές υπάρχουν **μετατρέποντας τους εκπαιδευτικούς σεαπλούς μεταπράτες των νεοφιλελεύθερων επιλογών της κυβέρνησης.**

3) Η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών θα είναι το μέσο πίεσης για να περάσουν τα επόμενα άνομα σχέδια των αρμοδίων όπως ότι η κάλυψη των αναγκών σε εκπαιδευτικό προσωπικό δεν θα γίνεται με νέες προσλήψεις ,αλλά με προγράμματα ΕΣΠΑ και του ΟΑΕΔ καθώς επίσης μια πιθανή νέα αύξηση ωραρίου .Τέλος με την εφαρμογή της αναλογικότητας στις αποδοχές όπου θα πληρωνόμαστε αναλογικά με τον αριθμό των ωρών που θα έχουμε στο σχολείο χωρίς να θεωρείται μέριμνα του υπουργείου η κάλυψη του υποχρεωτικού μας ωραρίου.

4)Με το χέρι στη καρδιά ας αναρωτηθούμε τι απέγινε το **«σχολείο των Ίσων Ευκαιριών»** ,που θέλαμε να φτιάξουμε, και τώρα είμαστε έτοιμοι να βάλουμε την υπογραφή μας στην δημιουργία του **«σχολείου των Ανισοτήτων ,της Αριστείας και της Μαθητείας».**

Συνάδελφοι φοβάμαι

Συνάδελφοι φοβάμαι. Φοβάμαι ότι μας πείσανε ότι για να επιβιώσουμε πρέπει να φάμε ο ένας τον άλλον .Αυτό ονειρευτήκαμε όταν γίναμε δάσκαλοι ; Αν δεν κάνω λάθος ένας στόχος υπήρχε ,να είμαστε σημαντικοί για τα παιδιά . Να τα εμπνεύσουμε αλλά όχι να τους αρπάξουμε τον πρωταγωνιστικό τους ρόλο. Και τώρα μας απαιτείται να γίνουμε αυτά τα αυτάρεσκα και αυτοϊκανοποιούμενα όντα που θα κοιτάνε μόνο να είναι αξιόλογα .Που θα κοιτάνε να τα έχουν καλά με όλους και κυρίως με αυτούς από τους οποίους θα κριθούν. Αυτάρεσκοι δούλοι που θα κοιτάνε τη δουλειά τους και δεν θα διαφωνούν σε τίποτα από αυτό που θα τους σερβίρεται .

Συνάδελφοι φοβάμαι ότι όση ώρα θα κοιτάζουμε το είδωλό μας μέσα στη λίμνη του Νάρκισσου ,δεν θα βλέπουμε τα παιδιά που ίσως και να πνίγονται στην ίδια λίμνη.

Συνάδελφοι αυτό που φοβάμαι περισσότερο είναι ότι στο τέλος θα φοβηθούμε και θα πάμε με το ρεύμα ,όπως τα νεκρά ψάρια .Ας βοηθήσουμε ο ένας τον άλλον να μην συμβεί αυτό. Ας αναλογιστούμε πόσο επιθετική μπορεί να είναι η παθητικότητά .Ότι η ουδετερότητα στα σημαντικά είναι πάντα συνενοχή. Ότι μας φοβίζουν με την άρνηση καθήκοντος για να αρνηθούμε το καθήκον μας ως δάσκαλοι. Ας αναλογιστούμε ότι τα «όχι» είναι αυτά που μας καθορίζουν στη ζωή, και όχι τα «ναι». Ότι ο φόβος και ας υπάρχει δεν αποκλείει το θάρρος. **Ότι υπάρχει ένα πράγμα που είναι πιο σημαντικό από την αναπνοή ,η αξιοπρέπεια.**

Βιβλιογραφία :

ΦΕΚ 614/2013 (ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΜΟΝΑΔΑΣ – ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΥΤΟΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ)

ΠΔ152/2013, για την ατομική αξιολόγηση του εκπαιδευτικού

Obama's War on Schools, (Diane Ravitch-Newsweek)

No Child Left Behind Act (en.wikipedia.org)

Έκθεση ΟΟΣΑ 2011.Προτάσεις για την εκπαιδευτική πολιτική στην Ελλάδα

Why I Changed My Mind About School Reform (Diane Ravitch -Wall Street Journal)

National Assessment of Educational Progress(en.wikipedia.org)

Πηγή: Δημόσιο Σχολείο.